

IVAN CHRISTIAN NIELSEN

18.2.1946 – 1.12.2007

Ivan Nielsen døde 1. december 2007 efter lang tids svær sygdom.

Gennem hele sin karriere var Ivan tilknyttet Afdelingen for Systematisk Botanik og Biologisk Institut ved Aarhus Universitet. Her begyndte han på biologistudiet i 1966, og efter 2 studieår ved Københavns Universitet vendte han tilbage og tog sin kandidateksamen og erhvervede derefter licentiatgraden i 1976.

Specialet handlede om kromosomforhold hos kløver-slægten, og interessen for bælplanternes systematik skiftede derefter fra europæiske urter til tropiske træer i bælplantefamilien, især i mimose-familien, og især i Sydøst-Asien og Indonesien. I denne forbindelse deltog Ivan i flere ekspeditioner til Thailand sammen med professor Kai Larsen. Denne forskning førte dels til flere store monografiske publikationer og dels til vægtige bidrag til de videnskabelige floraer for Thailand, Laos, Cambodja, Vietnam, Ny Caledonien samt ikke mindst Indonesien. Ivan Nielsens forskning var præget af stor sans for detaljen og stor omhu med indsamling af data, både fra de mange herbarier og i felten. Hans ekspertise var højt værdsat og førte til forskningssamarbejde med botanikere i det meste af verden.

I de senere år koordinerede han et stort forskningsprojekt i Vestafrica, der som sidegevinst medførte, at flere unge danske biologer blev udsendt, videreuddannet og kunne udføre forskning i tropisk botanik. Gennem Danidas ENRECA-program medvirkede han til udvikling af forskningskapaciteten i Senegal og Burkina Faso. Han var aktiv i landets forskningspolitik, især den del, der vedrører u-landene, og var i en længere årrække medlem af Danidas Forskningsråd for Ulandsforskning og i en periode formand for rådet.

Ivan bestred mange tillidshverv; han var således bestyrelsesmedlem for International Plant Genetic Resources Institute i Rom og i en årrække seniorrådgiver for International Foundation for Science i Stockholm –, en organisation, der finansierer unge, lovende forskere fra udviklingslandene. Han var bestyrelsesformand for CenTER (Center for Tropisk-økologisk forskning), der var tilknyttet Biologisk Institut, Aarhus Universitet. Uden for murene fungerede han også som medredaktør af *Nordic Journal of Botany*, de seneste år før sin sygdom som hovedredaktør. Desuden var han medredaktør af Flora of Thailand.

Ivan var ansat som leder af AU's Væksthuse i Botanisk Have i Århus og Forsøgsmarker i Ølsted og var i høj grad medvirkende til forberedelsen

af den nye ombygning og udvidelse af Væksthuse, som han desværre ikke selv nåede at opleve. Hans kærlighed til planterne var åbenbar – både dér og omkring hans og hustruen Vivis hjem. Til trods for sine store opgaver spillede han en aktiv rolle som speciale- og ph.d.-vejleder og i afdelingens undervisning i systematiske plantegeografiske og trope-økologiske fag. I tværfaglige kurser, såsom U-landslære, spillede han også en vigtig rolle.

De fleste kender især Ivan som administrator og leder, og når man tænker tilbage, er det imponerende at se, i hvor høj grad han påtog sig også utaknemmelige opgaver. Før Biologisk Institut blev dannet, var han bestyrer for det gamle Botanisk Institut i syv år, fra 1985 til 1992. Det var i den periode, Herbariet fik sin nye bygning i Universitetsparken. I 1992 blev Ivan valgt som den første bestyrer for det nydannede Biologisk Institut, som opstod ved sammenlægningen af Institut for Zoologi og Zoofysiologi, Institut for Genetik og Økologi samt Botanisk Institut i 1992 – en post, han bestred i 9 år. Der skete væsentlige nye

ting i denne periode; bl.a. blev de administrative opgaver tilpasset den nye struktur, og det gamle Musikvidenskabeligt Institut blev – efter dette instituts flytning til Langelandsgade – indrettet til undervisning og opholdssted for biologistuderende og et meget populært samlingssted for de studerende, nu kaldet Biologiens Hus.

Ivans ledelsesstil bar præg af hans sindige, lyttende og lattermilde jyske væsen og en ukuelig optimisme. Han var mere afventende end aggressiv og fik oftest løst problemerne uden stor ståhej ved at snakke sig til rette.

Ivan og hustruen Vivi, der døde et par måneder før ham, havde ingen børn. De boede et naturskønt sted ved Silkeborg, med marker til køer og islandske heste. De plantede smukke eksotiske træer og buske, omgav sig med smukke ting og var optaget af kunst, litteratur, musik og gastronomi. Det var en glæde at besøge dem, også i de sidste svære år.

Æret være Ivan Nielsens minde!

Benjamin Øllgaard
Lektor, Biologisk Institut